

Rafael

**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALIJI**

**SLOVENSKI MISIJON V
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko@pacific.net.au

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

**SLOVENSKI MISIJON V
MELBOURNU:**

p. mag. Ciril A. Božič, OFM, OAM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;

Email: cirilb@bigpond.com;

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: misli@bigpond.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDI:**

p. David Šrumpf OFM
Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Email: p.david.ofm@gmail.com

☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«. Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv.Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

- 3 Življenje in svetost - leto posvečenega življenja (Rev. Aleš Pečavar)
- 4 "Prebudite svet!" (papež Frančišek)
- 6 Molitev k Devici Mariji za duhovne poklice (sv. Janez Pavel II.) Darovanje (Milka Hartman)
- 7 Poslanstvo od zgoraj, odziv od spodaj (msgr. Milan Grden)
- 9 Škof Jeglič in Drinske mučenke (dr. Marijan Smolik)
- 10 Information About the Slovenian Lawn 2 at Rookwood Cemetery (Olga Lah)
- 14 VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2015
- 15 Daj nam sočutna srca (iz molitve Skupnosti Barka - L' Arche)
- 16 Praznovanje naše 45-letnice cerkve in misijona Sv. Rafaela v Merrylandsu in zlate maše patra Mihaela (p. Darko Žnidaršič OFM)
- 20 Prejem zakramentov; naši pokojni
- 22 J. Kragelj, OD POSTAJE DO POSTAJE - 3
- 26 Dobrote in nasveti: Žganci
- 28 Razvedrilo
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, naslovi, voščilo
- 32 Pirhovanje 2015

Pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu smo v nedeljo, 4.1.2015, praznovali 45-letnico blagoslova naše prve cerkve (31.12.1969) in prve sv. maše (1.1.1970). P. Mihael S. Vovk s Sv. Gore, ki je vodil bogoslužje, je obhajal svojo zlato mašo, spomnili pa smo se tudi p. Valerijana Jenka, ki je v Ljubljani praznoval 89. rojstni dan.

Spodaj: Rojaki na Zlati Obali – Gold Coastu se zbiramo pri sv. mašah in prireditvah na Klubu Lipa, Ashmore, QLD. V nedeljo po romanju v Marian Valley praznujemo tudi žegnanje (2. nedeljo v septembru).

”Življenje in svetost - leto posvečenega življenja

LETO 2015 PAPEŽ FRANČIŠEK POSVEČA POSVEČENEMU ŽIVLJENJU, TO JE REDOVNIŠTVU, morda tudi z željo, da bi motivi za redovništvo, način življenja in zgled posvetil naša vsakdanja življenja. V ljudski folklori oz. izročilu nekako velja, da se samo Bogu posvečeni ljudje: redovniki, redovnice, duhovniki, škofje morajo truditi za svetost oziroma je to ljudsko izročilo tako napredovalo, da jih kar obsodi na svetost in svetništvo že tu na zemlji. Odtod nato grenka razočaranja, ko se ugotovi, da je njihov (morda poznani, priljubljeni) duhovnik, redovnik, redovnica kljub vsemu samo človek.

Ameriški redovnik trapist p. Thomas Merton takole ugotavlja: “Vsak kristjan je zaradi svoje krstne obljube dolžan, da se odreče grehu in se popolnoma, brez pridržka, izroči Kristusu, da bo mogel izpolniti svoj poklic, rešiti svojo dušo, stopiti v Božjo skrivnost, kjer se bo v vsej popolnosti našel ‘v Kristusovi luči’, ker smo Kristusovi udje.”

Bogu posvečene osebe svojo svetost razvijajo iz evangeljskih svetov: pokorščine, uboštva, čistosti. Vendar so svetost in evangeljski sveti za vsakogar. Niso sicer vsi poklicani za celibat, vendar tudi samega celibata ni mogoče držati brez osebne čistosti. Tudi zakonci lahko živijo pokorščino Cerкви in Bogu, uboštvo ter čistost. Morda zakon v nekem pogledu še bolj zahteva čistost.

Vendar pa zgolj zunanje upoštevanje evangeljskih svetov samo po sebi še ni pogoj za svetost. **Sveti je tisti, ki je posvečen zaradi Božje navzočnosti. Bog je tisti, ki nas posvečuje, vendar pa, če na koncu ne bomo svetniki, je to zato, ker nismo uporabili darov, ki nam jih Bog daje. Naj naštejemo najpomembnejše: evangeljski sveti, zakramenti, občestvo Cerkve. Biti mora oboje: lastni trud in Božja milost.**

Izkušnje tistih, ki obiskujejo velika romarska središča: Lurd, Fatima, Santiago di Compostela, Medjugorje, Brezje, potrjujejo teorijo posvečevanja: bolj, ko se človek trudi moliti, obhajati zakramente, živeti v skupnosti kristjanov, bolj je tak človek svet, kajti Bog je tisti, ki daje svetost.

Sam od sebe bo človek težko dosegel svetost. Prej čudak, kot svetnik. Zato moramo imeti stvarne, pametne vzore in se trudimo živeti po njih. Biti morajo neka splošna pravila in merila, ki veljajo za vse in služijo kot splošni “predpisi”. Zato je tukaj skupnost Cerkve: zemeljske in nebeške. Zato so tukaj več kot tisočkrat preskušeni nauki in napotki Cerkve. Pa ne samo to: čisto vsaka in vsakdanja dejavnost, služenje ima svoj namen samo kot pomoč za doseganje lastne svetosti in popolnosti.

Nobena izmed dejavnosti, ki obstaja v neki krajevni Cerкви, na ravni škofije, župnije, redovne skupnosti ni sama sebi namen, temveč je njen končni cilj v svetosti posameznika. Bog je že v raju ugotovil, da ni človeku dobro samemu biti, zato mu je ustvaril pomočnico. Jezus sam je na križevem potu sprejel pomoč Simona iz Cirene, Veroniko s prtom ter Marijin tolažilni pogled. Če želimo iti po poti svetosti, potrebujemo skupnost enako verujočih, podobno razmišljajočih, skupne črede na skupnem pašniku pod vodstvom enega pastirja Jezusa Kristusa.

Naj razmišljanje zaključim s še eno mislijo Thomasa Mertona: “Naš čas potrebuje več kot pobožne ljudi, ki hodijo v cerkev in se varujejo velikih grehov, pa le redko store kaj ustvarjalnega ali pozitivno dobrega. Nasprotno, sama zunanja neoporečnost, brez globljih in pozitivnih nravnih vrednot povzroči, da izgubi krščanstvo svojo verodostojnost.”

(Vir: <http://romar101.blogspot.com.au/2014/11/zivljenje-in-svetost-leto-posvecenega.html>)89025)

**Rev. Aleš Pečavar, župnik,
Dolenja vas pri Ribnici**

”Prebudite svet!”

PISMO PAPEŽA FRANČIŠKA OB ZAČETKU LETA POSVEČENEGA ŽIVLJENJA: CILJI, PRIČAKOVANJA, OBZORJA

“PREBUDITE SVET!” To je spodbuda, ki jo papež Francišek naslavlja na vse posvečene osebe ob začetku leta posvečenega življenja. Leto posvečenega življenja smo začeli na 1. adventno nedeljo, 30.11.2014, in ga bomo sklenili na svečnico, 2.2.2016. Pismo sv. očeta se navdihuje pri smernicah, ki jih je zapisal sv. Janez Pavel II. v posinodalni apostolski spodbudi “Posvečeno življenje” leta 1996.

A) CILJI: Papež Francišek posvečenim osebam nakaže tri prednostne cilje. V osnovi vseh treh je želja, da bi uresničili svojo poklicanost. Prvi cilj je, da “gledamo na preteklost s hvaležnostjo”. Zavedati se svoje zgodovine je nepogrešljivo, da bi lastno identiteto ohranjali živo, okrepili edinost družine in občutek pripadnosti njenih članov, in prav tako, da ne bi zapirali oči pred nedoslednostjo, ki je sad človeške slabosti in morda tudi pozabe nekaterih bistvenih vidikov karizme. Drugi cilj je: “živeti sedanjost z navdušenjem”. To je pravzaprav naravna posledica ponovnega odkritja lastnega izvora, zaobjema pa tudi življenje po evangeliju v polnosti in v duhu občestva. Evangelij mora biti “priročnik” za vsakdanje življenje in za odločitve, ki so jih posvečene osebe poklicane sprejeti. Tretji cilj je “sprejeti prihodnost z upanjem”. Posvečene osebe se ne smejo prestrašiti številnih težav, s katerimi se srečujejo v življenju, začeni s krizo duhovnih poklicev. Prav v negotovosti se uresničuje upanje, ki je sad vere v Gospoda, ki ponavlja: “Ne boj se, jaz sem s teboj.” - “Ne popustite skušnjavi števil in učinkovitosti, še manj pa skušnjavi, da bi se zanašali izključno na lastne moči,” tako papež Francišek opozarja posvečene osebe. Zlasti mlajše med njimi spodbuja, naj bodo v tem letu protagonisti dialoga s starejšo generacijo. Njene izkušnje in modrost jih lahko obogatijo, sami pa ji lahko med drugim ponudijo zagon in svežino s svojim navdušenjem.

B) PRIČAKOVANJA PAPEŽA FRANČIŠKA: Domišljija dejavne ljubezni ne pozna meja, potrebuje pa navdušenje, da lahko prinaša evangelijskega duha v kulture in najrazličnejša družbena okolja. Znati posredovati radost in srečo vere, ki jo živimo v skupnosti, zaradi sposobnosti privlačnosti omogoči rast Cerkev. Ko papež Francišek opisuje svoja pričakovanja, izpostavlja predvsem to željo, da bi Cerkev znala pokazati radost in srečo, ki izhajata iz Boga. Prav pričevanje bratske ljubezni, solidarnosti in medsebojne delitve, kar v bistvu pomeni življenje po evangeliju, daje Cerkvi veljavo.

Cerkev mora biti potem tudi “kovačnica prerokov”. Preroštvo je namreč tisto, kar zaznamuje posvečeno življenje. “To mora prebuditi svet,” spodbuja papež Francišek. Preroki od Boga sprejmejo sposobnost opazovanja zgodovine, v kateri živijo, in interpretacije dogodkov. Razkrivajo zlo greha in krivice, ker so svobodni in ne odgovarjajo drugim gospodarjem, ampak samo Bogu.

Papež Francišek v nadaljevanju pisma poudarja, da ne pričakuje, da bi posvečene osebe ohranjale pri življenju “utopije”. Vseeno pa morajo znati ustvarjati “drugačen prostor”, kjer živimo evangelijsko logiko podarjanja, bratstva, raznolikosti medsebojne ljubezni. Biti morajo “strokovnjaki občestva”. Idealen kraj, kjer lahko to uresničijo, so prav skupnosti,

ki jim pripadajo. Papež Frančišek tukaj izraža tudi željo, da bi bilo leto posvečenega življenja priložnost za vedno tesnejše sodelovanje med različnimi skupnostmi na področjih sprejemanja beguncev, bližine ubogim, oznanjevanja evangelija, ustvarjalnosti katehez, navajanja na molitveno življenje.

C) OBZORJA: V pismu posvečenim osebam sveti oče ne pozablja na pomembno vlogo laikov - z njimi si delijo iste ideale, duha in poslanstvo. Leto posvečenega življenja namreč zadeva celotno Cerkev. Laike papež zato spodbuja, da bi to pobudo sprejeli z vso "družino" in tako skupaj rastle ter odgovorili na klice Svetega Duha v današnji družbi. Sveti oče nato nagovarja tudi posvečene osebe, člane bratstev in skupnosti drugih Cerkva. Spominja na skupno dediščino meništva in spodbuja srečanje različnih izkušenj. Eku-menizem posvečenega življenja je lahko v pomoč na bolj prostrani poti naproti edinosti med vsemi Cerkvami. Zadnja spodbuda v besedilu pa je namenjena bratom v škofovstvu. Škofje naj skrbijo, da v svojih skupnostih podpirajo različne karizme, pomagajo naj jim pri razločevanju, blizu naj jim bodo z nežnostjo in ljubeznijo, predvsem pa naj Božje ljudstvo učijo o vrednosti posvečenega življenja, in sicer tako, da se bosta v Cerkvi svetili njegova "lepota in svetost".

(Vir: <http://sl.radiovaticana.va/news/2014/11/28/>)

MOLITEV K DEVICI MARIJI ZA DUHOVNE POKLICE

O Devica Marija,
tebi priporočamo našo mladino,
še posebej mlade, ki so poklicani
bolj od blizu hoditi za tvojim Sinom.

Ti veš, s kolikimi težavami se
morajo soočiti, s kolikimi boji in
ovirami. Pomagaj jim izreči "da"
Božjemu klicu, kot si to storila na
angelovo povabilo.

Pritegni jih k svojemu srcu, da
bodo lahko s teboj razumeli lepoto
in veselje, ki jih čaka, ko jih
Vsemogočni kliče v svojo bližino,
da bi jih pripravil za priče svoje
ljubezni ter sposobne razveseliti
Cerkev s svojo posvetitvijo.

O Devica Marija, za vse nas izprosi,
da se bomo lahko s teboj veselili,
ko bomo videli, da je ljubezen, ki
jo je prinesel tvoj Sin, sprejeta,
ohranjena in ljubljena. Izprosi,
da bomo tudi v današnjih časih
mogli gledati čudeže skrivnostnega
delovanja Svetega Duha.

*sv. Janez Pavel II., Molitev na koncu
poslanice za 29. svetovni molitveni
dan za duhovne poklice, 1992*

DAROVANJE

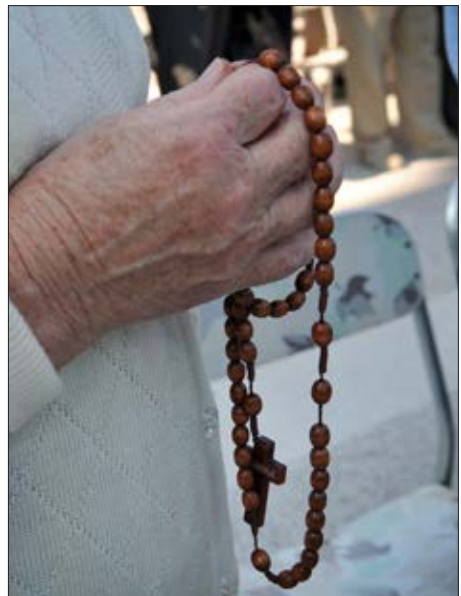
Vso težo darovanja nesem v gozd,
kjer bela je tišina Božji gost;
snežena bremena težijo veje,
ovijajo jih meglic solzne preje.

Vse sončne ure padajo v zaton,
spomini zlili so se v žalni bron
in solza blagoslovljena je voda,
žareči miri srce je posoda.

O, kakor veje jaz razširim roke
v daritev tega, kar zahtevaš, Oče:
da kelih mimo šel bi, ni mogoče? -

Pa tebi, kar najdražje mi, darujem,
le daj, da nič tega ne objokujem,
vso kri izpij iz rane mi globoke.

Milka Hartman

— ☪ — ☳ —

Poslanstvo od zgoraj, odziv od spodaj...

Doživljamo trenutke, ko nas greje toplo sonce, vse je lepo ožarjeno, vzbuja prijetno razpoloženje, toplina sonca daje rast, krepi zdravje... Zmeren dež omogoča rast, spere umazanijo, daje nam vodo, nas odžejaja... Megla v nas sproži slabo razpoloženje, zmanjša se vidljivost, ustvarja vlago... Toča, odvisno, kako je debela, uničuje, klesti, lomi, cefra pridelke... Plaz lahko zasuje hiše, travnike, uniči poti, onemogoči prehod... Marsičemu smo že bili priče. Marsikdaj smo trepetali in se zaskrbljeno ozirali v nebo.

Nekaj podobnega je tudi v naših medčloveških odnosih. Prijaznost, iskrenost, ljubezen, toplina osebnih stikov vplivajo na nas prijetno kot toplo sonce.

Odkriti pogovori razjasnijo nesporazume, dobrohotna utemeljena kritika, spodbudne besede, pohvala, pripravljenost delati za skupno dobro, "sperejo" dvome, sumničenja, obsojanje, neutemeljeno kritiko, pospešujejo rast skupnega dobrega in "odplaknejo" morebitna trenja, opravljanja ali celo obrekovanja.

Nasprotovanja, podtikanje slabih namenov, sovraštvo, obsodbe in podobno pa so kot plaz ali toča, ki v človeku zmanjšujeta optimizem, dobro voljo, polet in veselje... Marsikdo zato izgubi upanje. Človek potrebuje milost, da mu težke izkušnje pomenijo izziv za vztrajnost v dobrem.

Če kaj neprijaznega in hudega doživi tudi duhovnik, v luči vere in poklicanosti ve, da se je to dogajalo tudi Jezusu. Doživljal je "sončne" trenutke, pa tudi odkrito nasprotovanje, ki se je stopnjevalo do obsodbe in umora. To so lahko dragocene priložnosti, da izroča v srcu prijetno in neprijetno Bogu za odrešenje ljudi. Z življenjskim optimizmom duhovnik gleda predvsem na svoje poslanstvo, na tisto sveto, kar Bog dela po njem, gleda na duše, ki so ustvarjene za nebesa in so lahko njegova molitev, njegovo delo, njegovi morebitni križi "dodatek" k človekovemu osebnemu prizadevanju za zveličanje.

Lepo je, da v Cerkvi na Slovenskem veliko molimo za duhovne poklice. Poglejmo na duhovnika pod nekaterimi vidiki:

a) Duhovnika ne izberejo ali pokličejo za duhovniški poklic ljudje, ampak Bog. Če nismo zadovoljni z duhovnikom, nismo zadovoljni s tistim, ki si ga je izbral Bog.

b) Nihče, ki ni duhovnik, ne more narediti tega, kar lahko naredi on v moči mašniškega posvečenja: na njegovo besedo Kristus po duhovniku spremeni kruh v svoje telo in vino v svojo kri.

c) Tudi, če ima nekdo tri doktorate, četudi je akademik ali znanstvenik, ne more maševati, dati v Jezusovem imenu odvezo od grehov, podeliti nekaterih zakramentov: to more le duhovnik. (Krst lahko podeli vsak človek v sili, zakrament sv. zakona si podelita poročenca sama pred duhovnikom, ki prisostvuje poroki, in pred dvema pričama. - Diakonsko, mašniško, škofovsko posvečenje podeli samo škof.)

d) Ne glede na duhovnikove umske sposobnosti, na njegove fizične in sposobnosti, ne glede na to, kakšne talente ima, **Kristus po njem deluje v konkretnem kraju in med konkretnimi ljudmi.**

e) Duhovnik se odpove zakonu in družini, odpove se marsičemu, kar si privoščijo

ljudje, čeprav nič od tistega ni slabo ali grešno. Odpove se posvetni službi, različnim zabavam, načinu oblačenja, karieri, večjemu zaslužku...

f) Kakor imata mož ali žena po poroki enake dobre in slabe lastnosti, kot sta jih imela pred poroko, tako ima duhovnik po prejemu mašniškega posvečenja enake dobre ali slabe lastnosti. Posvečenje tega ne spremeni, to spremeni le osebno prizadevanje. Kakršne talente je prejel in kar si je privzgojil, to ima. Ljudje pa pričakujejo in pričakujemo, da bo duhovnik svet, vedno prijazen, dober pridigar, dober vzgojitelj, da bo znal "delati" z mladino, da se bo posvetil zakoncem, bolnikom, umirajočim, da bo dober gospodar župnijskih dobrin, da bo skromen, delaven... Toda, ali ima vsak človek sposobnosti za vse dejavnosti, ki jih okolica od njega pričakuje? Ali ima vse sposobnosti vsak inženir, zdravnik, mehanik, uradnik, politik?

g) Lahko se zgodi, da duhovnik začne delati v župniji z optimizmom, navdušenjem, dobro voljo, pa naleti na večjo ali manjšo brezbriznost, na duhovno mlačnost, na miselnost, da je duhovnik samo za "servis", za pogrebe, za verouk do prvega obhajila in birme, da napiše potrdilo tistim, ki želijo biti botri, da daruje sveto mašo tisti dan in tisto uro, ko želijo verniki...; in lahko se zgodi, da postopoma izgubi voljo, češ, saj se ne da nič narediti. Če ni ljudi k spovedi, na srečanja, če ni volje za sodelovanje, potem se lahko tudi duhovnik prepusti miselnosti, saj je "brez zveze", da se trudim, saj ljudem ni do tega.

h) Kakor si je Jezus izbral zelo različne ljudi za sodelavce - apostole, podobno tudi danes izbira ljudi z različnimi sposobnostmi in želi po njih nadaljevati svoje delo odrešenja.

i) Kakor je vsak vernik poklican, da moli za svoja starša, za sozakonca, za svoje otroke, podobno je vsak župljan poklican, da moli za svoje duhovnike. Molitev izprosi pomoč in milosti tudi duhovniku. Če za duhovnike župljani veliko molijo, lahko od njih tudi več pričakujejo. Če zanje ne molijo, ni prav, da od njih pričakujejo preveč.

j) So župnije, iz katerih je izšlo večje število duhovnikov, da delujejo v različnih župnijah. So pa tudi župnije, ki niso že dolgo dale nobenega duhovnika, imajo ga na "račun" drugih župnij. Tu se postavi vprašanje, zakaj iz nekaterih župnij prihajajo duhovni poklici, iz drugih pa ne; je vzrok dobra družinska verska vzgoja, je to obilna molitev za duhovne poklice v župniji, je to živahen verski utrip v župniji, so to zgledi pokončnih vernih kristjanov, je to odnos do duhovnikov v župniji...? Težko si mislimo, da ima Bog eno župnijo "rajši" kot drugo, pa iz ene kliče, iz druge pa ne.

Z "roko v roki": Bog, župljani in duhovniki, je možno narediti nekaj lepega in velikega. Mašniška posvečenja in duhovniški jubileji nas nehote spodbujajo k delu za duhovne poklice; za tiste, ki so že v duhovniškem ali redovniškem stanu, in za nove duhovne poklice. Pri nas ali kjerkoli v svetu bomo imeli take duhovnike, kakor bomo vzgojili mlade ljudi. Gotovo si tudi starši ne želijo, da bi jim otroci odrekli spoštovanje in sočutje. Starševstvo in duhovništvo imata skupno poslanstvo prizadevanje za vzgojo v veri, upanju in ljubezni.

**msgr. Milan Grden,
duhovni pomočnik, Selca nad Škofjo Loko**

Škof Jeglič in drinske mučenke

V Sarajevu in v Sloveniji smo se leta 2011 pripravljali na razglasitev drinskih mučenk za blažene 24. septembra 2011.

Med pripravljanjem nove izdaje življenjepisa škofa Antona Bonaventura Jegliča za novo izdajo pri Mohorjevi družbi, ki ga je napisal njegov kancler Jože Jagodic že leta 1940, izšel pa je šele leta 1962 v Celovcu, sem ugotovil tudi tesno Jegličevo povezanost s hčerami Božje ljubezni v Sarajevu. Njihova ustanoviteljica s. Frančiška Lechner (1833-1894) je na pobudo sarajevskega škofa Josipa Stadlerja poskrbela, da so njene redovne sestre prišle v Bosno in tam ustanovile zavode za vzgojo in šolanje deklet. V njihovem Zavodu sv. Josipa v Sarajevu je bil Jeglič, ki ga je isti škof povabil v Bosno za kanonika, šestnajst

let "ravnatelj, profesor, učitelj, svetovalec in spovednik sester," beremo v obsežni knjigi Slavice Buljan o drinskih mučenkah: *Zavjet krvlju* potpisan (Zagreb 1996) na strani 175. Iz Jagodičeve knjige povzema podatke o Jegliču v Bosni. Lahko sklepamo, da je Jeglič takrat srečal tudi sestro ustanoviteljico, ki je večkrat prišla v Bosno.

Škof Stadler je Jegliča leta 1881 povabil v Sarajevo, kjer je postal kanonik, nato stolni župnik in generalni vikar, leta 1897 pa ga je papežu predložil za svojega pomožnega škofa. Škofovsko posvečenje je 12. septembra tega leta bilo prav v kapeli Zavoda sv. Jožefa v veliko veselje sester in njihovih gojenk. Buljanova navaja po Jagodicu Jegličevo izjavo, da tem sestram v prvi vrsti dolguje vso svojo gorečnost. Zanje je napisal štiri knjige premišljevanj "Razmatranja", ker so vodile sirotišnico "Kuća maloga Isusa", v kateri je bil Jeglič ravnatelj. Lahko sklepamo, da sta njegova premišljevanja uporabljali tudi naši drinski mučenki, ki sta seveda v Bosno prišli šele, ko je bil Jeglič že ljubljanski škof: Krizina Bojanc leta 1922, Antonija Fabjan pa 1929. Morda sta poznali tudi Jegličev priročnik "Vzgojeslovje" (1887), ki ga je napisal za njihove učiteljske pripravnice. Jeglič je bil s to družbo sester osebno povezan, saj so postale sestre redovnice tudi štiri njegove nečakinje. Slovenk je takrat sploh veliko prišlo v Bosno: Buljanova navaja v omenjeni knjigi imena 74 Slovenk, članic Družbe hčera Božje ljubezni, takrat jim niti ni bilo treba za to iti v drugo državo, avstrijski cesar je vladal tu in tam.

Lahko verjamemo, da je škof Jeglič pomagal vzgajati za nebesa ne samo dve izmed njih, ampak tudi večjo množico naših rojakinj, ki jih ne smemo pozabiti, ampak se jim lahko priporočamo in jih posnemamo.

**Dr. Marijan Smolik,
biseromašnik, Ljubljana**

Information About the Slovenian Lawn 2 at Rookwood Cemetery

On Friday, 23rd January 2015, a delegation representing the Slovenian community in NSW – Father Darko Žnidaršič, Mr. Alfred Brežnik, Mr. Mark Stariha and Mrs. Olga Lah, met with three administrators of the Rookwood Catholic Office and Regional Cemetery Services: Ms. Lauren Hardgrove, Mr. Jason Kelly and Mr. John Sweeney. The outcome of this meeting was very positive.

Background

Recently, it came to the notice of members of our Slovenian community, that a large portion, almost half of what we had accepted as the Slovenian Lawn 2, was reallocated to another ethnic group. The plot of land to the south of the existing pathway was no longer available to Slovenians. This change was not communicated to, nor negotiated with, the Slovenian community.

Father Darko's first knowledge of this change was just before Christmas, at which time he raised the matter with Catholic Cemeteries and was advised nothing could be done apart from allocating a new Lawn 3 to the Slovenian Community, and they would meet with him in late January to discuss. In mid-January, Mr. Joe Žele sought to raise the matter also through Catholic Cemeteries, the government department responsible for Cemeteries NSW, and the NSW government minister responsible for cemeteries, the Hon. Karina Hodgkinson, MP. Failing to get any satisfactory response, Joe contacted Mr. Alfred Brežnik AM, who then circulated the information to community leaders, the result of which was a mountain of complaints directed to Catholic Cemeteries, Cemeteries NSW and the Hon. Karina Hodgkinson, MP.

The outrage... the shock in the community was such as has never been seen before. Could it be true that only 20 - 30 plots for burial remain for our community? There was an urgency to meet with the administrators of Rookwood Cemetery, find out what had happened and find a solution to the disaster that had befallen our community. Catholic Cemeteries, under pressure from the volume of complaints, bought forward the proposed late January meeting with Father Darko to Friday 23/1/2015 so a report and proposal could be presented to the Slovenian Community at Sunday Mass in an attempt to calm our community.

Meeting

We discovered that the Slovenian community did not have a formal agreement nor contract for the part of land in question. Although a formal contract existed for the Slovenian Lawn 2, it only covered the part which was currently being used. The original arrangement several decades ago for the 'unused' part of Slovenian Lawn 2, was a sort of gentleman's agreement between the Catholic Office and Father Valerijan Jenko and had never been formalised. Nevertheless, even the maps of Rookwood designated the whole land, down to the Crypts on the south side as "Slovenian Lawn 2". In the secure knowledge that this was the Slovenian plot of land, our community had raised funds for the landscaping, erection of an altar, cross,

chapel and seating in the whole section. This is documented in Rookwood records.

Another Ethnic group has in fact, signed a formal contract for the land in dispute. Although no burials have been had as yet, plots have already been sold to them.

The representatives from Rookwood admitted that there was insufficient communication with the Slovenian community and that the existing agreement with Father Valerijan had been overlooked or perhaps not known by current officers. We accepted responsibility for not formalising the agreement by contract. The time was upon us for negotiating an outcome that would be acceptable to all.

Outcome

After much discussion....it became evident that the administrators understood our concerns and were eager to negotiate a solution. We acknowledge at this opportunity their professionalism and cooperative attitude towards the negotiation.

Physically walking the grounds and discussing all options, we have accepted 2 possible outcomes. The chosen option will be fully documented and under contract.

Option 1: We have made it clear that this is our preferred option.

That the other Ethnic group be relocated to another site and the contracts signed be transferred to a new area. We were warned that unless the other Ethnic community agreed, this option could be unlikely.

Option 2: That the number of graves in the existing Slovenian lawn 2, be increased by another 20 - 30 plots....taking the current total still available to about 60 plots.

Then in the following 12 – 18 months, Rookwood administration has agreed it would:

- Rip up the existing service road which separates the existing Slovenian Lawn 2 with the area on which our Slovenians used to park their cars. Our grave allocation would then increase to the east in a seamless way by another 500 graves.
- The Rookwood representatives agreed to incur the cost of landscaping so that the site mirrors what already exists.
- The pathway will be continued to the east, as will the tree planting.
- If we wish, they will reposition the altar and cross to the new centre of the site. (Probably close to where the service road is now).

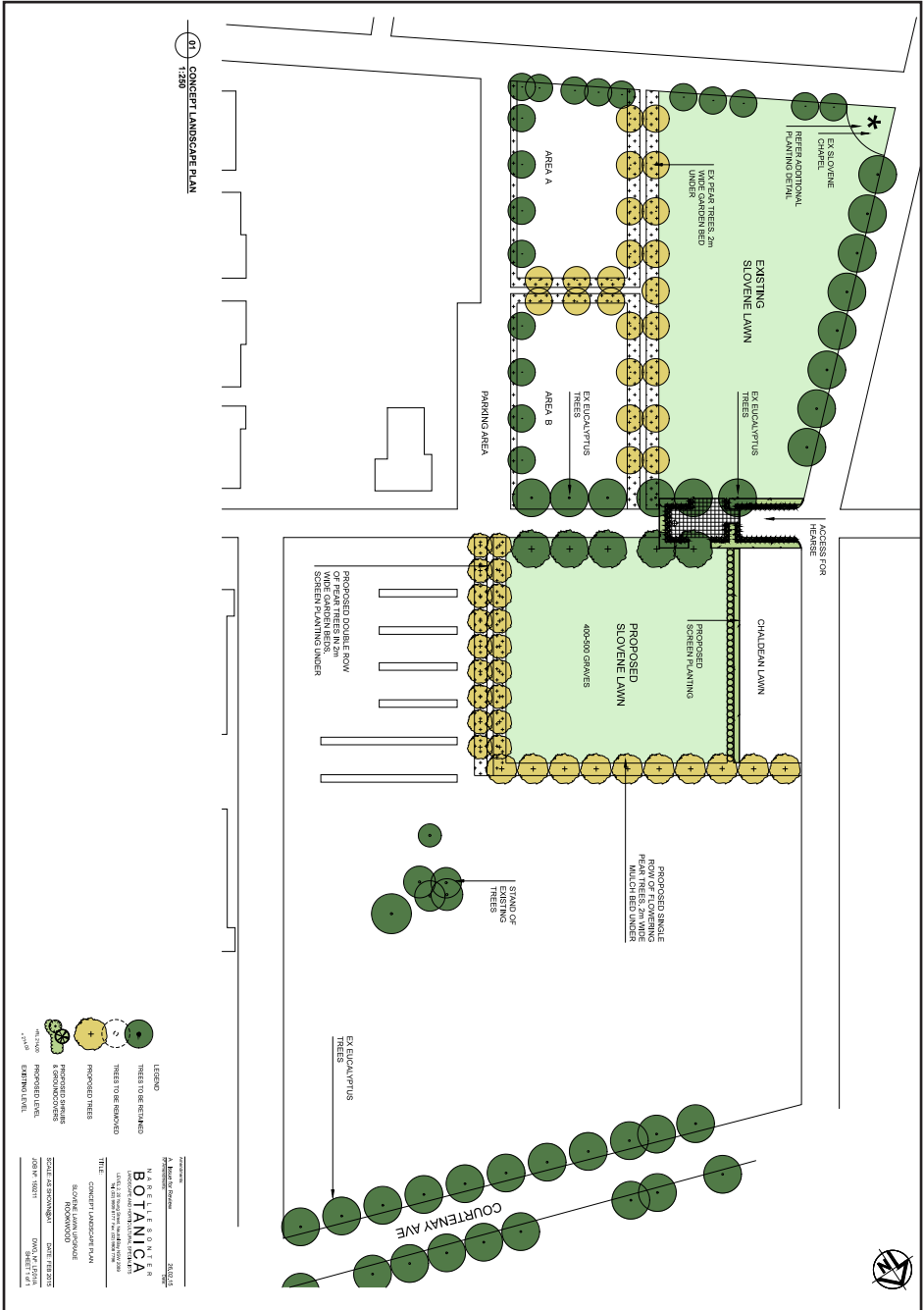
If Option 2 becomes the chosen option, the Rookwood representatives agreed to produce a detailed drawing of the extension to Slovenian Lawn 2 and make it available for viewing at our church in 3-4 weeks. The new extension would still be called the Slovenian Lawn 2 (although it was suggested we may want to rename Lawn 1 and Lawn 2 by patron Saint names). This drawing would describe the landscaping and physical attributes of the extended Slovenian site. * The successful option will be known in the coming weeks.*

Conclusion

I think the community will understand the difficult position for all parties involved. However, it is evident that care, compassion and mutual understanding can result in a positive outcome.

Olga Lah

Draft plan

01 CONCEPT LANDSCAPE PLAN 1:500

The Second Meeting

On Monday, 9th February 2015, a meeting between the Rookwood Cemetery Officers: Ms Lauren Hardgrove and Mr. Jason Kelly and representatives of the Slovenian Community: Fr. Darko Žnidaršič, Mr. Anthony Tomažin, Mr. Mark Stariha, Mr. Alfred Brežnik AM, Mrs. Olga Lah and Mr. Joe Žele met to discuss the final outcome of negotiations about the future of the Slovenian Lawn 2 plot of land.

In my last report, I outlined the options before us. At our meeting, Option 1, which involved reallocating all the land to the south border, for Slovenian burials, was unfortunately discarded. Despite Catholic Cemeteries holding a number of meetings with other parties, the contract in place for the land in question, could not be broken.

Therefore, our negotiations, centred around the option of extending our Slovenian site to the east in a seamless flow. In summary, this is **our agreement**:

- The designing of the landscaping for the new area east of the existing plots will begin immediately. The design will reflect the existing landscaping. The existing service road will be ripped out to create a seamless flow. Although some graves already exist at the top end of this site, we have been reassured that the Slovenian Lawn 2 will be extended in an aesthetically pleasing flow and a border of trees and shrubs will define the perimeter of the whole extended Slovenian Lawn 2.
- A draft plan will be drawn up in the coming weeks, displayed at St Raphael's in Merrylands and circulated throughout the Slovenian community.
- It was suggested that we rename the Slovenian Lawn 2 area so that Slovenians create and feel a secure and strong bond with the entire area being allocated to them. After discussion, the committee believe 'St Raphael Slovenian Lawn' would be the name most Slovenians would support.
- It was decided that the existing altar and cross would not be moved. Instead, a large plinth and statue of St Raphael would be erected where the current service road now exists.
- As previously agreed, additional plots near the existing chapel and seats, could be completed in about 30 days.
- All the cost of the work involved with this extension of the Slovenian Lawn 2, will be covered by the Rookwood Catholic Cemeteries.
- The timeframe for all the extension work is predicted to take 3 – 5 months, depending on weather.
- A 'Deed of Agreement' will be drafted in the coming week and will include all the agreements to date.
- A final 'Contract' will be signed after the final design has been completed and will include all the agreements to date. Anthony Tomažin has offered to have his lawyer review the contract on behalf of our community.
- The 'Deed of Agreement', the 'Contract', and all work involved will be at no cost to the Slovenian community.

Father Darko Žnidaršič and possibly another representative will sign the final contract on behalf of the community.

- Copies of this contract will be held by both the Catholic Cemeteries in Rookwood and St Raphael's Church in Merrylands.
- It was decided that the committee representing our Slovenian community will finalise negotiations and that Mark Stariha will be the primary contact.

Conclusion

Although our preferred option was not possible, I think the community will accept the option we have negotiated and accepted. It is the best outcome possible for the problem we faced.

I want to acknowledge the sensitive and professional negotiations of Ms. Lauren Hardgrove, Mr. Jason Kelly and Mr. John Sweeney. They understood our concerns and acted in a most generous and pacifying manner.

I also want to highlight the work of your representative committee. They selflessly worked for the benefit of the Slovenian community ....now and into the future.

Olga Lah

DAJ NAM SOČUTNA SRCA

O Marija, daj nam pozorna, ponižna in blaga srca,
da bomo z nežnostjo in sočutjem sprejeli vse uboge,
ki nam jih ti pošiljaš.

Daj nam srca, polna usmiljenja,
da jih bomo ljubili, jim služili,
pogasili vsako neenotnost,
in v svojih trpečih in zlomljenih bratih
videli ponižno navzočnost živega Jezusa.
Gospod, blagoslovi nas po roki svojih ubogih.
Gospod, nasmehni se nam iz pogleda svojih ubogih.
Gospod, nekega dne nas sprejmi v srečno družbo
svojih ubogih.
Amen.

Iz molitve Skupnosti Barka (L' Arche)

— — — — —   — — — — —

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2015

SYDNEY - MERRYLANDS - SLOVENSKA CERKEV SV. RAFAELA

- 22.3.: 5. POSTNA NEDELJA: Ob 9.00 dopoldne DRUŽINSKI KRIŽEV POT in spovedovanje, ob 9.30 družinska sv. maša.
- 29.3.: CVETNA NEDELJA: Ob 9.30 blagoslov zelenja na dvorišču, sprevod v cerkev in sv. maša z dramatiziranim pasijonom.
- 2.4.: VELIKI ČETRTEK: Večerna sv. maša ob 7.00 zvečer, po sv. maši prenos Najsvetejšega v "ječo" in molitvena ura.
- 3.4.: VELIKI PETEK: Obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 3.00 popoldne. Nabirka za Cerkev v Sveti deželi.
- 4.4.: VELIKA SOBOTA: Češčenje Jezusa v Božjem grobu.
BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL: ob 2.00 in ob 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji. Na veliko noč pa po vstajenjski sv. maši!
VELIKONOČNA VIGILIJA bo ob 7.00 zvečer.
- 5.4. VELIKA NOČ: OB 8.00 ZJUTRAJ VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA. - Ob 10.00 NE BO SV. MAŠE!
- 6.4.: VELIKONOČNI PONEDELJEK: Sv. maša ob 9.30 dopoldne, po sv. maši kosilo v dvorani in PIRHOVANJE.
- SV. SPOVED lahko opravite vsak dan pred sv. mašo, čez dan pokličite in se dogovorimo.

FIGTREE - WOLLONGONG - SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

- Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne, če ni drugače oznanjeno.
- 29.3.: CVETNA NEDELJA: SV. MAŠA Z BLAGOSLOVOM ZELENTA in PASIJONOM ob 5.00 popoldne.
- 3.4.: VELIKI PETEK: Obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.
- 5.4.: VELIKA NOČ: PRAZNIČNA SV. MAŠA BO ŽE OB 12.00 (OPOLDNE), PO SV. MAŠI BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.
- 12.4.2015: 2. VELIKONOČNA - BELA NEDELJA: SV. MAŠA BO TAKRAT ŽE OB 4.00 POPOLDNE in potem tako naprej do septembra.
- 24.5.2015: BINKOŠTNA NEDELJA: SV. MAŠA OB 4.00 POPOLDNE.

CANBERRA - GARRAN, ACT - CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

- Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni določeno drugače.
- 5.4.: VELIKA NOČ: PRAZNIČNA SV. MAŠA BO OB 6.00 ZVEČER. PO SV. MAŠI BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL V CERKVENI DVORANI. - V nedeljo, 19.4., ne bo slovenske sv. maše.
- *!!!* OD MAJA DO VKLJUČNO SEPTEMBRA BODO SV. MAŠE OB 5.00 POPOLDNE, OD OKTOBRA PA SPET OB 6.00 ZVEČER.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

- SV. MAŠI BOSTA: VELIKONOČNA V NEDELJO, 19.4., OB 6.00 ZVEČER, BOŽIČNA V NEDELJO, 27.12., PRAV TAKO OB 6.00 ZVEČER.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

- 2.5.: SOBOTA: SV. MAŠA ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa - Gold Coast.
- 3.5. 5. VELIKONOČNA NEDELJA: SV. MAŠA na Planinki ob 10.30 dopoldne, kosilo, praznovanje materinskega dneva in družabno srečanje.

— 8 — — 3 —

PRAZNOVANJE NAŠIH 45 LET V MERR

Naša "gasilska" ob 45. obletnici našeg

Zlatomašnikov blagoslov

*p. Darko, Klara Bracar in p. Mihael
Rafael, marec 2015*

— ☯ — ☯ —
RYLANDSU IN ZLATE MAŠE P. MIHAELA

ija Merrylandsa, po sv. maši, 4.1.2015.

Pozdrav: Danica Petrič

Letnik 50/1, Velika noč

Lojze Magajna, p. Mihael, Tanja Smrdel, zadaj Jeni
in Alfred Brežnik.

PRAZNOVANJE NAŠIH 45 LET V MERRYLANDSU IN ZLATE MAŠE P. MIHAELA

Na Silvestrovo in novega leta dan smo izpolnili 45 let, odkar se zbiramo pri Božji službi in naših prireditvah pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu - "Veselovem". Zadnji dan leta 1969 popoldne je tedanji avstralski frančiškanski provincial p. Ambrose Ryan blagoslovil našo prvo cerkev sv. Rafaela, naslednji dan, 1.1.1970 so p. Valerijan in Bazilij ter naši rojaki obhajali prvo sv. mašo in prvi otrok je bil preroben za Božjega otroka v svetem krstu. Tri leta pozneje, 14.1.1973, je ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič blagoslovil novo, sedanjo cerkev. **Naš jubilej smo praznovali v nedeljo, 4.1.2015**, ko pri nas praznujemo praznik Gospodovega razglašanja (prvo nedeljo v januarju ali 8.1., kadar je novo leto na nedeljo). Čeprav je po Božiču pri nas čas počitnic, smo pridno napolnili našo Božjo hišo in potem še dvorano za naše skupno kosilo. Naš stari znanec, bivši provincial **dr. p. Mihael Stanislav Vovk OFM**, ki je vodil slovesno bogoslužje in obenem obhajal svojo zlato mašo, nas je pohvalil, da nas je bilo največ prav v Merrylandsu, potem ko je že obhajal zlato mašo na 4. adventno nedeljo, 21.12., pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew - Melbourne, na nedeljo sv. Družine, 28.12., v Adelaide. Po slavnostnem kosilu sva se popoldne odpeljala v Wollongong - Figtree, kjer nas je bilo pri bogoslužju malo, samo 28, saj je bila poletna vročina ta dan občutna, popoldne pa še bolj. Prav vsako nedeljo v letošnjem januarju se je živo srebro povzpelo na štiridesetko.

Zlatomašnika smo pričakali "z veseljem, s cvetjem in poslušom," je pomenljivo zapisala Martha Magajna v reportaži v naših Mislih. P. Mihaela je v imenu občestva pozdravila voditeljica naše Molitvene skupine Srca Jezusovega Danica Petrič:

"Dragi zlatomašnik p. Mihael,

pred 50 leti ste postali Kristusov duhovnik in prvič darovali Gospodovo daritev.

Pred 30 leti ste prvič stopili na avstralska tla, ko ste bili provincial in sta nas obiskala z gospodom škofom Jožefom Kvasom, da nas potrdita v veri. Božje službe, srečanja in obiski nam ostajajo v najlepšem spominu. Kasneje ste nas še nekajkrat obiskali, sveto daritev darovali in zvesto pomagali.

Danes Vas veseli pozdravljamo pod zvonom svetega Rafaela, da se skupaj z Vami zahvalimo Gospodu, našemu Bogu, za Vaš zlati jubilej in za naših 45 let, odkar slavimo Gospoda tukaj v Merrylandsu. Naj bo lep ta dan in nam vsem spodbuda danes in naprej, da še naprej gradimo živo Cerkev iz živih kamnov in naše slovensko občestvo, iz zdravih korenin močno drevo tudi tukaj v Avstraliji. - Bog Vas živi!"

Klara Brcar je, oblečena v narodno nošo, izročila šopek cvetja našemu slavljenču. Vesna Lukežič - Poč pa je iz rdečih nageljnov naredila številko 45, ki smo jo obesili v našem prezbiteriju.

Naš mešani pevski zbor je ganljivo zapel naše božične pesmi in latinsko mašo Missa S. Catherinae skladatelja Vinka Vodopivca. Zapele so tudi Južne zvezde.

Pri sv. maši smo se spomnili našega očaka, duhovnega očeta **p. Valerijana Jenka, ki je bil v duhu z nami in je 6.1. v Ljubljani praznoval svoj 89. rojstni dan.** - P. Miha nas je v homiliji spomnil, da bi kot Modri iz daljnih dežel vztrajno iskali in našli

Jezusa, medtem ko so njegovi rojaki in domači veljaki raje ostali udobno v svojih hišah. Kristus je naš vogelni kamen, kot piše sv. Pavel, mi smo živi kamni, kot nas uči sv. Peter, vsi pa moramo hoditi za Kristusom, prositi za pogum in vztrajnost.

Ob koncu sv. maše smo zapeli zahvalno pesem. P. Mihael se je še sam zahvalil našemu občestvu in zaželel "upanje in pogum: če bomo to imeli, nam bo ostalo!" Do srca nam je segla njegova zahvala in obenem spodbuda, naj bomo Bogu hvaležni in veseli, da imamo pri vsem pomanjkanju duhovnikov v svetu in tudi v Sloveniji še vedno med seboj patre frančiškane v Avstraliji, da nas vodijo in nudijo duhovno pomoč in podporo.

Našim kuharicam iz obeh delovnih skupin, ki so skuhale odlično nedeljsko kosilo in poskrbele za lepo torto, ter drugim našim pomočnikom prav tako en velik Bog lonaj! Lačni in žejni nismo bili, vročina pa ne pojenja in z obrazov nam vsem teče kot za stavo, še zlasti rojakom, ki ste skrbeli za kuhinjo in postrežbo. Na srečo smo sedaj v februarju v kuhinjo pri dvorani postavili novo klimatsko napravo, da bomo sedaj bolj sveže zadihali. V cerkvi imamo klimatske naprave že nekaj časa, čeprav nekatere "zeeeebe" ali jim - "pihaaa", ko pa gredo v trgovine, pa jih klima vedno enako osveži kot tiste, ki tam delajo. Sedaj moramo najti še rešitev za dvorano, da bomo lažje dihali za naše miklavževanje, štefanovanje in še kakšno praznovanje. Pa dobrotnike, da pokrijemo s skupnimi močmi, ko nam bo mogoče. - V slogi je moč! In "veselje v Gospodu je naša moč" (Neh 8,10).

p. Darko

Od leve: Olga Konda, Lojze in Lojzka Husarek, p. Mihael S. Vovk, Mojca Kovač, p. Darko Žnidaršič, Anica Kolenko (+ 4.3.2015), Angela Trstenjak in Jenny Stariha.

PREJEM ZAKRAMENTOV

Sv. krst

CHRISTIAN ALEX SKAPETIS, sin Anthonyja in Sonje, r. Cesar, r. 4.9.2013, krščen 18.1.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Prvo sv. obhajilo

ETHAN GAŠPERŠIČ in JAKE HOGAN sta prejela prvo sv. obhajilo pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu pri sv. maši na 2. adventno nedeljo, 7.12.2014. Pridružila se nam je prvoobhajanka **IVANA PEROVIĆ**, ki je prejela prvo sv. obhajilo v župniji sv. Jetrte (St. Gertude's Parish) v Smithfieldu 16.11.2014. - Čestitamo!

Naši pokojni

ŠTEFAN SERTIČ

R. 3.7.1923 Lika, Hrvaška
U. 4.4.1989 Laidley, QLD. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ANA SERTIČ, r. HORVAT

R. 27.10.1935 Črenšovci
U. 7.5.2014 Gympie Hospital, QLD. Pokopana je bila 16.5.2014 na pokopališču Laidley, QLD.

ELISIJ VOGRIČ

R. 14.6.1937 Grm - Grimacco v Beneški Sloveniji
U. 14.6.2014 Brisbane Hospital. Pokopan je na pokopališču Mt. Gravatt v Brisbanu.

NEŽKA KINER, r. JANŽEKOVIČ

R. 14.1.1927 Bukovci, ŽU Sv. Marko niže Ptuja (Markovci)
U. 17.7.2014 Westmead Hospital, NSW. Pokopana je v Liverpoolu.

FELIKS BERTONCELJ

R. 27.8.1933 Sp. Otok, ŽU Mošnje
U. 8.9.2014 Marrickville, NSW. Pogrebni obred 15.9.2014 v Rookwood Crematorium, nato je bil pokojnik upepeljen.

DARINKA GOLJA

R. 8.1.1918 Srednje, ŽU Kanal
U. 22.9.2014 Perth, WA. Sv. maša 1.10.2014 v cerkvi Srca Jezusovega v Highgate, WA. Pokopana je na pokopališču Karrakatta v Perthu.

JOŽE PENCA

R. 30.8.1940 Smolenja vas, ŽU Novo mesto - Sv. Lenart
U. 26.10.2014 Canberra, ACT. Sv. maša 5.11.2014 v župnijski cerkvi sv. Družine v Gowrie-ju. Pokopan je na pokopališču Woden.

KRISTINA HAFNER

R. 28.6.1939 Bučka
U. 12.11.2014 Nepean Hospital, Penrith, NSW. Pogrebni obred 17.11.2014 v župnijski cerkvi sv. Janeza v Riverstonu, pokopana je na pokopališču Castlebrook.

PAVEL ZUPANC

R. 16.6.1927 Celje - Sv. Danijel
U. 8.12.2014 Brisbane, QLD. Pogreb 17.12.2014 na Centennial Memorial Gardens v Brisbanu.

GEORGE BELIČ

R. 23.5.1934 Marezige
U. 9.12.2014 Highland Park, QLD. Sv. maša v katedrali sv. Petra in Pavla v Goulburnu, NSW, pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ANTON ŠVIGELJ

R. 19.1.1925 Bezuljak, ŽU Begunje pri Cerknici

U. 14.12.2014 Rosary Village, Yennora, NSW. Sv. maša 18.12.2014 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil pokojnik upeljen v Rookwoodu.

DANICA TOMŠIČ, r. ŠTEJBER

R. 14.10.1931 Zabiče, ŽU Podgraje

U. 12.12.2014 Westmead Hospital. Sv. maša 19.12.2014 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

ANTON LAZNIK

R. 20.7.1939 Šempas

U. 2.1.2015 Morven Gardens Nursing Home, Leura, NSW. Sv. maša 7.1. v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Wentworth Falls. Pogrebni obred 8.1.2015 v kapeli Leura Memorial Gardens, nato je bil pokojnik upeljen.

JOSEF SEMLITSCH (ZEMLIČ)

R. 21.2.1918 Gornja Radbona

U. 6.1.2015 v Harbifon Hostlu, Burradoo, NSW. Pokopan je bil 13.1.2015 na pokopališču Wilby pri Mittagongu.

LJUDMILA - MILKA POLAK, r. URBIČ

R. 13.1.1918 Lipsenj, ŽU Grahovo pri Cerknici

U. 10.1.2015 Estia Nursing Home, Mona Vale, NSW. Sv. maša 16.1.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

JOŽEFA ZIDAR, r. PUHNER

R. 8.12.1940 Zgornja Ščavnica, ŽU Sv. Ana v Slovenskih goricah.

U. 30.12.2014 Perth - Quinn Rocks, WA. Pogrebni obred 23.1.2015 v Forest Lawn Crematorium v Leppingtonu.

BERNARDA BLAŽIČ

R. 20.8.1925 Melinki, ŽU Marijino Celje nad Kanalom

U. 14.1.2015 Harbison Care, Burradoo, NSW. Sv. maša 23.1.2015 v cerkvi sv. Antona v Tahmoorju, ŽU Picton. Pokopana je na pokopališču Thirlmere.

FRIDERIK - FRED BROŽIČ

R. 14.9.1930 Gornje Zemono, ŽU Ilirska Bistrica

U. 20.1.2015 Fairfield Hospital. Sv. maša 29.1.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, pokopan je na pokopališču Liverpool.

FRANE - FRANKSMERDEL (SMERDELY)

R. 1.4.1930 Knežak

U. 28.1.2015 Westmead Hospital. Sv. maša 5.2.2015 v župnijski cerkvi sv. Janeza od Boga v Auburnu. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

FELIKS - SREČKO HREN

R. 22.10.1949 Zreče

U. 27.2.2015 Blacktown Hospital. Pogrebni obred 5.3.2015 v Pinegrove Crematorium - North Chapel, nato je bil pokojnik upeljen.

ANICA KOLENKO, r. MARIČ

R. 23.10.1932 Gornja Bistrica, ŽU Črenšovci

U. 4.3.2015 Westmead Hospital. Sv. maša 12.3.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

Jožko Kragelj: OD POSTAJE DO POSTAJE - 5.

(samozaložba, Gorica 1998)

GOČE - BRANICA - ERZELJ

1960

Župnišče na Gočah je bilo zelo zanemarjeno. Sobe niso bile prebeljene, Bog ve, koliko let. Zunanja okna so bila preperela, da so komaj še visela. Župnik Kralj je bil svet in pobožen duhovnik. Imel pa je navado, da je vsako uslugo plačal. In ljudje niso bili vajeni, da bi prostovoljno kaj pomagali, da bi se zavedali, da je župnišče njihova last in ne župnikova.

V župnišču je po njegovi smrti ostala sestra Kristina. Bratu je služila 51 let. Kam naj gre? Želela je ostati v župnišču. To so želeli tudi župljani. Nihče pa ni bil pripravljen, da bi jo sprejel na stanovanje. Vedeli so za njeno napako in da je delala velike težave tudi svojemu bratu. Rada je namreč pogledala v kozarec. Bila je sicer dobrega srca.

Kaj narediti? Bomo kuhali skupaj? V kuhinji je bil star štedilnik, iz katerega se je kadilo. Okrog njega je bil zasilen pod. Ko sem neko jutro stopil v kuhinjo in prižgal luč, je kar zašumelo po tlaku. Z vseh strani so bežali ščurki in se skrili pod pod. In ta golazen je obredla vse posode. Nujno je bilo očistiti vse sobe in jih razkužiti.

Sklenil sem čimprej preurediti sobo, ki je služila za pisarno, da bi imeli svojo kuhinjo. Ker pa je bilo treba prebiti steno za nov dimnik, bi spočetka kuhali na plin.

Vode ni bilo. K sreči je bil na dvorišču vodnjak s kapnico. Z ročico je bilo treba poganjati črpalko in v vsakem vremenu nositi vodo v hišo za kuhanje, umivanje in pranje. Na Gočah ni bilo tekoče vode. Včasih so rekli, da je na Gočah več vina kot vode. Že večkrat so merili za vodovod. Ko so ponovno zabijali količke, jih je neka gospa vprašala, kdaj bo pritekla voda. Neki delavec se je nasmehnil in ji odgovoril: "Gospa, mi bomo količke zabili, količki bodo segnili, mi pa bomo še naprej vince pili!"

Z vsem tem se je bilo treba sprijazniti. Vendar sem želel, da mi prebelijo vsaj eno sobo, kjer bom spal. Drugo bi že postopoma uredili.

Oporo sem imel v ključarju Antonu Vovku, ki se je spoznal na električne stvari, in v Vinku Jamšku z Bešenc, ki je bil nekakšen "factotum". Ukvarjal se je z mizarstvom in zidarstvom delom. Njegova žena pa je bila šivilja in je napravila lepe mašne plašče za cerkev.

Ljudje niso nič vedeli za vse te potrebe. Pokojnega župnika sem zagovarjal, češ, bil je star in ni mogel več misliti na vse. In ko sem v cerkvi omenil, da so potrebna popravila, so nekateri godrnjali: "Če je bilo toliko let dobro za rajnega gospoda, bo dobro tudi za tega!"

Nisem vedel, kje naj bi začeli. Bližala se je pomlad. Vrt je bilo treba obdelati. Od doma sem pripeljal očeta, ki je počasi z lopato premetaval zemljo in delal lehe. Imel je 75 let. Bil je sicer še krepak, vendar je včasih potožil: "Celo življenje sem garal in vidim, da bom moral prav do konca!" Kot dober gospodar je večkrat zmajal z glavo, ker se ni mogel načuditi, da je bilo v župnišču toliko nesnage. Dobro je namreč poznal pregovor "je tako lepo kakor v župnišču" in mi očital: "Tukaj bodo ljudje rekli: 'Je tako grdo kakor v župnišču.'"

Na vse te nadloge sem počasi pozabljal, ko sem se srečal z otroki pri verouku

in s pevci pri pevskih vajah. Zbor je bil kar dober. Organist je bil Slavko Vovk, ki se je kot mlad fant hodil učiti v Gorico k Lojzetu Bratušu. Imel je številno družino. Dva fanta sta bila ministranta. Pozneje je postal še tretji.

Za verouk ni bilo primernega prostora. Zakristijo, ki je bila dolga, smo pregradili z leseno steno in pripravili nekaj mizic, da so imeli otroci pred seboj katekizme in zvezke. Tiskanih katekizmov ni bilo. Župnik Franjo Godnič v Biljah je razmnoževal katekizme in te smo uporabljali pri verouku. Veroučna soba je bila temna, ker je imela le majhno okno, skozi katero ni nikoli posijalo sonce, ker je bilo obrnjeno proti severu. Otroci so bili zadovoljni tudi s to skromnostjo. Mnogi so imeli dober posluš, zlasti deklice, in sem jih takoj začel učiti pesmice. Najprej enoglasno, pozneje pa dvoglasno. Nastal je mladinski zborček, ki je pozneje štel nad trideset članic. Magdo Žorž sem začel učiti harmonij, da je spremljala mladinski zbor. Imeli smo lepe prireditve pri jaslicah s pesmimi in deklamacijami.

Ajdovski zidarski mojster Kete je v bivši pisarni in v sobi nad njo pretolkel zid za dimnik. Vrh dimnika je postavil pločevinasto cev z dvema kriloma proti burji. Na veliki teden se je nebo pooblačilo in je nastala pomladna nevihta. Začela je padati toča. V vrtu je že pognala zgodnja zelenjava. Z bogoslovcem Jožetom Vidrihom sva iz zgornje sobe opazovala, kako je klestila toča. Naenkrat je strela udarila v dimnik. Posvetilo se je. V hipu je bil blisk in tresk. Naju je vrglo na tla. Obležala sva kot okamenela. Ko sva se pobrala, sva prestrašeno gledala drug drugega, bleda kot smrt. Od kolen do stopal sva čutila noge kot mrtve. Začela sva gibati in škakati, da je kri zaokrožila po žilah. Nekaj vzdanih opek je treščilo na posteljo. Če bi se bilo to zgodilo dobre pol ure bolj zgodaj, bi bile butnile tiste opeke ravno na mojo glavo, ker sem nekoliko počival na postelji.

Bivšo pisarno, ki je bila velika, smo pregradili, da ni bilo treba stopiti naravnost v kuhinjo. S hodnika, ki je imel kamnite plošče, je vsak stopil najprej v sobo, ki je služila za obednico.

Takoj, ko sem prišel na Goče, sem začel zbirati za nagrobni spomenik pokojnega župnika. Pri nabirki je imela levji delež njegova sestra, ki je od pokojnine rada primaknila svoj dar. Slikarja in kiparja Toneta kralja sem pripeljal na pokopališče, da bi videl, kje je grob, in napravil načrt v obliki križa. Spomenik je bil postavljen pred obletnico župnikove smrti.

Verouku sem želel dati poseben pomen, zato sem ob koncu šolskega leta povabil gospoda dekana Breitenbergerja, da je spraševal otroke. Za to delo je z veseljem žrtvoval ves dan od jutra do večera. Otroci so se zvrstili in prihajali ob določenih urah k spraševanju.

Uvedel sem stanovske govore. Za moše in fante ob nedeljah po maši, za matere in dekleta pa pri popoldanski službi Božji. Tudi za strežnike sem imel posebna srečanja. Kot v Žabljah so morali tudi na Gočah gladko znati vse latinske molitvice. Za nagrado smo imeli izlete na Nanos in na Krnske planine. Tudi Miklavž se jih je vedno spomnil.

Zelo redne so bile vaje za mladinski zbor. Tudi zanje so bila spodbuda romanja in izleti. Dne 12. julija 1960 smo se npr. peljali z vozom do Štanjela, nato z vlakom do Nove Gorice in peš na Sveto Goro. Tu smo prespali. Naslednje jutro smo peli pri sveti maši, nazaj grede pa smo si ogledali tudi Kostanjevico, grobnico Bourbonov in samostansko knjižnico. Ker sem bil precej povezan z Rakovnikom, sem jih pozneje peljal v Ljubljano. Deklice so prenočile po hišah, kje so se spoznale s sovrstnicami. Peljal sem jih po mestu, da so videle nekatere cerkve in kulturne

ustanove. Pred opero smo srečali pisatelja Fraceta Bevka. Ustavil sem ga in ga predstavil deklicam. Bevk je bil prijazen. Nasmehnil se je in rekel: "Morda je pa katera jezna name. Na Dolenjskem sem obiskal neko šolo in neki deček mi je zabrusil, da je nekoč dobil cvek zaradi mene, ker ni vedel, odkod sem doma." Srečanje in rokovanje s pisateljem je bilo za deklice prijetno doživetje.

S podobnimi romanji in izleti sem želel, da so se jim odpirale oči, da bi znale občudovati lepote naše zemlje in kulturo našega naroda. Tudi med potovanjem z vlakom so spoznavale nove kraje in vasi.

Nekatere večje strežnike sem pozneje peljal na Ptujsko Goro in na Ptuj, kjer smo si ogledali znamenitosti starega gradu. Ker so bili že v višjih razredih osemletke, so z zanimanjem poslušali o rimskih postojankah in rimskih cestah.

Pozimi, ko so bile tekme v Planici, sem jih peljal tudi do skakalnice, da so od blizu občudovali skakalce. Na Vipavskem je bilo že v brstenju, na Gorenjskem pa še sneg. Ko smo se pripeljali skozi predor v Bohinjsko Bistrico in so zagledali sneg, je strežnik Zvonko prostodušno vzdihnil: "To pa ni pravica! Tukaj toliko snega, pri nas pa nič!" Zanje je bilo veliko doživetje.

Ob spoznavanju tujih krajev pa sem jih opozarjal na domače znamenitosti, ki jih hodijo drugi občudovat. Lepi kamniti spomeniki govorijo o starosti vasi. Na raznih hišah so vklesane letnice iz 17. in 18. stoletja. Oltarna znamenja - pili so iz konca 17. stoletja. Cerkev sv. Andreja je bila zidana leta 1630. Stebrički ob vhodu so lep primer kraške renesanse. Freske v cerkvi so delo Mihaela Lichtenreita. Kapela na pokopališču je iz leta 1687. V zvoniku župnijske cerkve je zvon, ki je bil ulit na Gočah leta 1706. Sveta znamenja na mnogih portalih - portonih so žive priče, da se naši predniki niso sramovali svojega krščanstva.

Goče se ponašajo tudi z nekaterimi uglednimi osebnostmi. Franc Ferjančič, duhovnik, je bil skladatelj, frančiškanski pater Alfonz Furlan je bil nabožni pisatelj, prof. Ivan Mercina pa zvonoslovec in kot tak nadškofijski kolavdator zvonov. Če je ugotovil, da zvon ne da točnega glasu, ga je zavrgel in livarna je morala uliti drugega na svoje stroške.

Mlade sem opozarjal, da morajo biti ponosni na vse to, kar so ustvarili v preteklosti. Ne le ponosni, tudi poznati morajo vse to, da komurkoli razložijo, kar bi jih spraševal. Tudi o starih zapiskih morajo biti na tekočem in vedeti, da je v župnijskem arhivu najstarejša matična knjiga iz leta 1656, ki je v usnje vezana in še dobro ohranjena.

Stanovske govore sem imel tudi v poletnem času. Otroke sem privabil z raznimi diapozitivi o Lurdu in Fatimi.

Na kvatno nedeljo v septembru sem povabil semeniščnike iz Vipave, da so prisostvovali popoldanski pobožnosti in so se posladkali z grozrdjem, ki je zrastle na trti pred župniščem. S tem so prišli v stik tudi z našimi strežniki in mladinskim zborom, kar je blagodejno vplivalo na mlade in pozneje rodilo sadove, da so nekateri vstopili v semenišče.

Ljudem sem oznanil, da bomo imeli pred praznikom sv. Andreja ljudski misijon. Za pridigarje sem prosil salezijance. Določena sta bila Franc Mihelčič in Jakob Turšič. Mihelčiča sem prosil že na Brjah, ko je imel duhovno obnovo.

Čim bolj se je bližal misijon, tem več priprave je bilo treba. Iz izkušnje sem vedel, da je uspeh misijona odvisen od dobre priprave, zlasti od molitve. Tudi pevski zbor se je temeljito pripravljal. Za misijonske ljudske pesmi smo imeli vaje ob nedeljah po maši. Želel sem, da poje vsa cerkev. Ker so poprijele tudi deklice

mladinskega zbora, so kmalu ponavljali vsi. Med misijonom je zelo važno, da sodeluje čimveč ljudi.

Pred vsemi svetimi smo očistili tudi pokopališče in uredili grob rajnkega župnika. Cerkev smo pred misijonom okrasili z venci, da je kot ozaljšana nevesta sprejela misijonarja. Misijonarja Turšiča prej nisem poznal, zato sem ga želel presenetiti. Ko je stopil v župnišče, sem zaigral pijanca in dolgo časa nisem pokazal normalnega obraza. Bil je v zadregi. Skoraj bal se me je. Skušal se je pogovarjati z ženskami v kuhinji. Bile so resne, ker so vedele, da je le igra. In ko sem se mu priklonil in ga prijazno pozdravil, ni mogel verjeti mojemu obrazu. Kar oddahnil se je. Pozneje je večkrat pripovedoval, v kakšno zadrego sem ga spravil. Rekel je: "Tako me je skrbelo, kakšen bo uspeh tega misijona, če je pa že pred začetkom župnik tako pijan. Hotel sem se kar vrniti v Ljubljano!" Mihelčič ni bil navzoč pri takem sprejemu, ker je prišel nekoliko pozneje. On me je poznal, ker sem na Rakovniku tudi s pijancem zabaval bogoslovce.

Udeležba med misijonom je bila kar velika. Najbolj so bili poslušalci navdušeni nad Mihelčičevimi govori. Po misijonu so se člani odraslega pevskega zbora pred cerkvijo fotografirali z misijonarjema.

Goška župnija je ob koncu leta 1960 štela 670 prebivalcev (Goče 316, Lože 219 in Manče 112). V tem (20.) stoletju je bilo najmanj rojenih leta 1960, in sicer samo 6. V oznanilno knjigo sem zabeležil vse, kar smo novega naredili ali pridobili v tem letu na duhovnem in materialnem polju.

(N. d. 36-46. - Se nadaljuje.)

Vas Goče

Sveta Gora, bazilika Matere Božje

Dobrote in nasveti:

ŽGANCI

“ŽGANCI so kranjske dežele steber,” so nekoč dejali, ko so na Slovenskem jedli to staro in zelo pripravno jed - seveda na deželi - za zajtrk, kosilo in tudi za večerjo kot samostojno jed ali kot prikuho, z mesom ali tudi brez njega. O njihovi pomembnosti govori tudi etnografski podatek, da je “ta mlada”, ko je prišla k hiši, morala kaj kmalu po poroki opraviti hudo preizkušnjo pred taščinimi očmi in dokazati, da zna kuhati žgance.

Žgance so kuhali in jih še kuhajo na Slovenskem na različne načine: v Prekmurju tako, na Gorenjskem drugače, v Beli krajini imajo svoj recept, v Mežiški dolini spet svojega, zato je tudi več različnih receptov in več različnih okusov tega slovenskega kulinaričnega ponosa. Oglejmo si jih nekaj!

a) V Ziljski dolini še danes kuhajo MEŠANE KORUZNE ŽGANICE, za katere potrebujemo 1/2 kg koruzne moke, prav toliko koruznega zdroba, slan krop in malo zabele.

Moko in zdrob zmešamo in prepražimo oboje na suho, da se prepraži, barve pa ne sme spremeniti. Zalijemo s slanim kropom in kuhamo, da se žganci lepo zgostijo. Nato jih nadrobimo in zabelimo, ali pa dodamo zabelo že kar med kropom med žgance; nekaj jo prihranimo in zabelimo potem še po vrhu.

b) Na Koroškem pa kuhajo KORUZNE ŽGANICE tudi takole: 60 dag koruzne moke pražijo v železni ponvici, da zadiši in med praženjem ves čas mešajo. Nato prilijejo 3/4 litra slanega kropa in še naprej mešajo, da se začno delati drobni žganci. Kozico postavijo na to - pokrito, seveda - na rob štedilnika, da se moka lepo napne. Na koncu žgance zabelijo z zaseko, mastjo ali ocvirki.

c) Na Koroškem pa kuhajo tudi ZDROBOVE ŽGANICE, zgolj iz koruznega zdroba. V posodi raztopimo malo masla ali domače masti in ko zadiši, vsujemo zdrob. Segrevamo in mešamo, dokler tudi zdrob ne zadiši in začne rahlo rumeneti. Med mešanjem počasi prilivamo 1 liter slanega kropa in mešamo, dokler se ne začnejo delati drobni žganci. Če želimo, da bodo žganci bolj suhi, ni treba doliti vse vode. Nato žgance za 10 minut pokrijemo, da se zdrob napne, in zmanjšamo vročino.

d) KORUZNI ŽGANCI PO ŠTAJERSKO: V 3/4 osoljenega kropa vsujemo 1/2 kg koruzne moke, jo kuhamo približno 10 minut in kupček prebodemo, da se moka dobro prekuha. Nato pustimo, da vre še dobre četrt ure. Ko so kuhani, žgance mešamo z močno podolgovato kuhalnico tako dolgo, da ni več videti moke.

Take žgance režemo kot žličnike z žlico in jih polagamo v skledo. Povrhu jih zabelimo, ponudimo pa jih k zelju, repi ali mleku.

e) KORUZNI ŽGANCI PO KRANJSKO: V 1 liter osoljenega kropla vsujemo 1/2 kg koruzne moke in jo kuhamo 10 minut. Ko dobro prevre, naredimo na sredi kupčka luknjo s kuhalnico, da se moka tudi znotraj dobro prekuha. Žgance pustimo vreti še približno četrto ure. Nato nekaj več kot polovico žgančevke odlijemo, vsebino v loncu pa zabelimo in z vilicami mešamo v drobne, precej suhe žgance. - Če želimo imeti žgance bolj mehke, vlažne, prilijemo nekaj žgančevke nazaj v lonec.

Takšne žgance ponudimo svoji družini ali gostom na različne načine: s kislim zeljem ali repo, mlekom, nekoč pa so jih radi jedli tudi s prežganko in s kislim mlekom.

ŽGANCEV JE ŠE VELIKO - koruznih, ajdovih, belih, krompirjevih, danes pa jih največkrat kuhamo iz tako imenovanih instant zavojčkov, ki jih lahko kupimo v trgovinah. Takšni žganci so pripravljani v nekaj minutah in so okusni, pa vendarle so "ta pravi" žganci tisti domači, kakršne so kuhali nekoč, tudi še v starih "črnih" kuhinjah. Več žlahtnega okusa imajo in tudi - čas ni vedno zlato, vsaj pri kuhi ne.

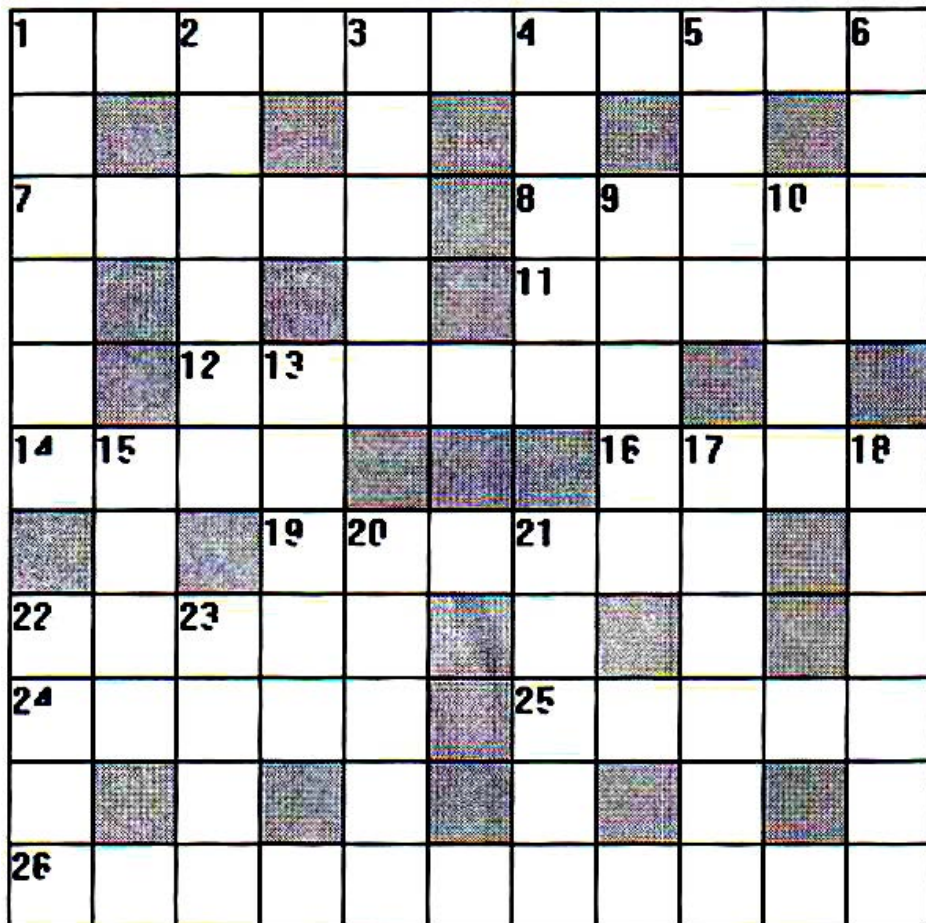
Pa Bog žegnaj!

J.
(Prim. Rodna gruda 7/1996., 46)

— 83 — — 83 —

Križanka - Ivanka Žabkar

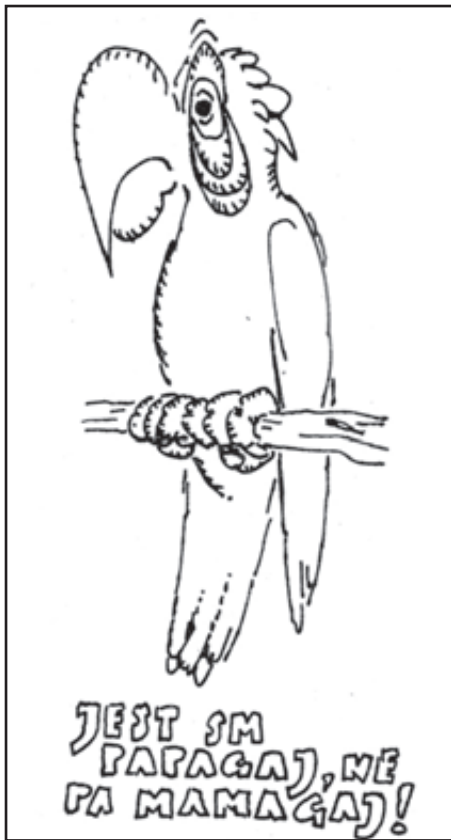
Navpično

Vodoravno

1. Slov. pisatelj (1844-1881)
7. Žival
8. Bankovec za pet enot
11. Ista
12. Varuštvo, skrbništvo
14. Predstojnik samostana
16. Brazilska in nekdanja španska denarna enota
19. Enoličen
22. Hude padavine
24. Radio tehnična naprava za daljinsko odkrivanje predmetov
25. Perje pri repi, kolerabi
26. Kralj Judov (37-4 pr.n.š.)

1. Naravna globel na kopnem v kateri se zadržuje voda
2. Dan v tednu
3. Sloj usedlin
4. Posrečil
5. Truma, množica
6. Del besede
9. Jezero na Finskem
10. Izpuščaj na obrazu
13. Tolažba
15. Italijansko ime za Pulo
17. Edini
18. Potovanje v zraku, z letalom
20. Motnja nemir
21. Moško ime (ljub.)
22. Drobnih delci v zraku
23. Povišana ploščad

Deklica v pomladni obleki sprašuje:
"Iz katere bale blaga je narejena moja obleka.
Napišite številko..!"

DOGODEK V MORJU

Najprej zasuci časopis tako, da bosta ribi vodoravno. Potem položi na črto med ribi dopisnico. Na drugi rob dopisnice pritisni svoj nos in glej ribi z odprtimi očmi. Kaj se bo zgodilo?

Dobra volja naj velja!

OTROCI IN OČE so zelo radi igrali karte. Mami pa jih ni rada igrala. "O, groza in strah s temi vašimi kartami!" jim pravi. "Koliko dragocenega časa gre takole v izgubo!" "Prav imaš," pravi oče, "posebno takrat, ko jih mešamo."

UČITELJ PRAVI UČENCU: "Toni, naštej mi pet afriških živali."
Toni odgovori: "Dve žirafi in trije levi."

OTROCI SO SE IGRALI KAVBOJE IN INDIJANCE. Mimo pride Lukov dedek in jih vpraša: "Otroci, se lahko igram z vami?"
"Ne, dedek," mu pravi Luka, "ti si že skalpiran, pa te ne potrebujemo!"

LIDIJA JE PRED KRATKIM naredila vozniški izpit in je prvič vozila avto sama. Pa se je zgodilo, da se je avto na vaški cesti pokvaril in ni ga mogla več vžgati. Za njo je pripeljal drugi šofer, ustavil, čakal, trobil, mahal z rokami, ker se mu je mudilo. Lidija stopi iz avta in mu pravi:
"Oprostite, gospod, avto se ne premakne. Ali bi ga hoteli pogledati, pa bom jaz ta čas trobila?"

V PARIZU je pred več kot štiridesetimi leti kandidat pri vozniškem izpitu padel. Na vprašanje, kaj je živa prometna ovira, je odgovoril: "Prometni policist."

DVA PRIJATELJA STA ŠLA NA POGREB svojega kolega. Toda zaradi snežnih razmer je šlo zelo počasi in sta prišla na pogreb, ko so pokojnega že položili v jamo, župnik, svojci in pogrebci pa so poslušali govornika, ki je nadvse hvalil pokojnika, kako je bil vedno prijazen, darežljiv, požrtvovalen, vedno je rad pomagal...
Eden od prijateljev prišepne drugemu: "Ti, Francelj, gotovo sva prišla na napačen pogreb! Najin prijatelj ni bil tak!"

ŽENA JE PRIŠLA DOMOV vsa obupana, sedla je na kavč in hlipala: "Dragi, jaz ne morem več! Ubila se bom, obesila se bom, v vodo bom skočila..."
Mož skoči pokonci: "Pa kaj govoriš, Stanka?"
"Saj vidiš, kako je! - Saj je nemogoče živeti, ko je vse tako drago!"
"Daj, malo se umiri, pa spametuj, pa boš videla, da je vse to še vedno ceneje, kot so pa pogrebni stroški!"

RUDI, ŽE POROČEN MOŽ, JE OBISKOVAL večerno gimnazijo. Nekoč je dobil opomin in se je pritožil učitelju: "Poslušajte, nobene ure nisem zamudil, pa sem dobil opomin, da sem tri dni manjkal!"
Učitelj je pregledal dnevnik in mu dejal: "Ja, tole je pa pomota! Kar brez skrbi bodite, bom povedal ravnatelju in s tem je stvar urejena."
"Kako urejena?" se razburja Rudi. "Zaradi ravnatelja me ne skrbi, ampak, kako naj svoji ženi povem, da je bil opomin le pomota?"

PROFESORJI SE POGOVARJAJO v zbornici. Hinko, eden od njih, pravi: "Zakon profesorja Razpetiča je baje zelo nesrečen. Prav nič se ne razumeta z ženo."
"Res je," mu pravi kolega, "on je profesor računstva, žena pa nepreračunljiva."

**REVIJE, KI JIH TOPLO
PRIPOROČAMO ZA BRANJE**

MISLI, izhajajo že 64. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži prihaja po letalski pošti.

Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

http://www.druzina.si

BRAT FRANČIŠEK,

je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25.

Naslov: Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **fax** 0011 386 1 2429 313

**VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE
SLOVENIJE V CANBERRI:**

Začasna odpravnica poslov:

mag. Jana Grilc

26 Akame Circuit, O'Malley, ACT 2606

http://canberra.veleposlanistvo.si

E: vca@gov.si

Tel.: 02 6290 0000

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul:

g. Anthony Tomažin,

Level 1, 4 Railway Parade,

Burwood, NSW 2134,

Tel. (02) 9715-4701, Mob. 0419 215 255,

E: slovenian.consulate.nsw@gmail.com

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE V QLD

Častna konzulka

ga. Nevenka Golc-Clarke

8 Otranto Avenue

Caloundra QLD 4551

T: 07 5438 1881 M: 0428 762 538

E: slovenian.consulate.qld@gmail.com

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov. Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.

**Sv. Rafael - Bog zdravi
Pomoč bolnikom in umirajočim
0409 074 760**

VELIKA NOČ 2015

*“To, kar nam daje resnično svobodo,
zveličanje in srečo, je Božja ljubezen
sočutja, nežnosti in delitve z nami.
Kristus je vstal, pridite in pogledjte!”*

Papež Frančišek

Vstali Gospod je trpel, umrl, vstal: zate, zame, za Vas. Na prvi dan v tednu prihaja k učencem in k nam in pravi: “Mir vam bodi!” Ne vprašuje, kje je kdo bil, vprašuje pa: “Ali me ljubiš? Ali veruješ?” Še več: pride znova, ker je Dobri Pastir in hoče, da pridemo k njemu, k bratom in sestram. Pojdimo mu naproti!

GOSPOD JE RES VSTAL, ALELUJA!

p. Darko in rojaki

**Pirhovanje na velikonočni ponedeljek,
6. aprila 2015 v Merrylandsu**

**Začnemo s sv. mašo ob
9.30 dopoldne
v naši cerkvi sv. Rafaela.**

**Po sv. maši bo srečanje v
dvorani, čas za čaj, kavo,
klepet, za skupno kosilo
v dvorani, za pokušino
naših potic in drugih
velikonočnih dobrot za
sekanje pirhov...**

**Prinesite kovance za 20 centov,
čimveč pirhov, vsi pa veliko dobre volje!
Informacije in rezervacije osebno ali po telefonu
9637-7147, čimprej – tem bolje,
vsaj do četrтка, 2. aprila 2015.**

**LEPO VABLJENI IN DOBRODOŠLI V »EMAVS«
NAŠ MERRYLANDS!**

**Če kdo želi naročiti
spominsko knjigo o**

p. Valerijanu Jenku

**in zgodovini našega
misijona sv. Rafaela,**

naj se čimprej oglasi v župnijski
pisarni! Cena (\$130)

*V platno vezana knjiga ima 228 strani in
preko 700 fotografij naše skupnosti*